

Świat od lewej do prawej. Edukacyjne zabawy słuchowe

Jak wskazują badania psychologiczne, 50% możliwości intelektualnych dzieci rozwija się w dzieciństwie. Kształcenie dzieci, chociaż odbywa się w sposób całkowicie samorzutny, powinno być jednak stymulowane przy użyciu różnorodnych metod i form pracy. Jedną z nich jest zabawa, która dostarcza nie tylko rozrywki i miłych wrażeń, ale jest także konieczna do prawidłowego rozwoju psychicznego jednostki.

Zabawa ma na celu m.in. wzbogacenie wiedzy, rozwijanie umiejętności, doskonalenie operacji myślowych, wyobraźni, pamięci, spostrzegawczości, koncentracji i sprawności manualnych. Uczy współpracy i współdziałania w grupie, kształtuje pożądane postawy społeczne. Rozwija aktywność własną dziecka, pomaga mu w zdobywaniu doświadczeń, doskonali jego wiedzę i umiejętności w działaniu. Zabawa jest także obszarem, w którym dziecko poszerza granice własnego działania, rozumienia i poznawania.

Proponowane edukacyjne zabawy słuchowe w formie atrakcyjnej i kształcącej układanki umożliwiają tworzenie obrazów podczas opowiadanych przez prowadzącego historyjek, jak również opowiadanie i opis prezentowanego w układance świata przez dzieci. Materiał ten może również służyć do podnoszenia kompetencji językowych dzieci. Odpowiadając na pytania, opisują one bowiem ułożony wcześniej świat. Celowe mogą tu być również zabawy typu: „Zgadnij, czym jestem lub o czym myślę”, dzięki którym dzieci uczą się precyzować swoją wypowiedź.

Zabawy adresowane głównie do 6- i 7-latków mogą stanowić również znakomitą pomoc na różnorodnych zajęciach reedukacyjnych. Sam materiał obrazkowy może być z powodzeniem wykorzystany na zajęciach przedszkolnych w grupie 4-, 5-, 6-latków. Opracowany materiał zawiera 13 różnorodnych opowieści ułożonych według stopnia trudności. Dodatkowo do zestawu dołączona została opaska, którą dzieci podczas ćwiczeń zakładają na prawą rękę. Wyróżnienie w ten sposób jednej ręki wzmacnia zapamiętywanie i stanowi formę podpowiedzi dla dzieci mających kłopoty z analizą słuchową czy z pamięcią.

Każda zabawa słuchowa z układanką może być zakończona zabawą plastyczną – rysowaniem przedstawionego świata, jego opisem, np. za pomocą podanych wyrazów i wyrażeń, np. z lewej strony, nad, pod, obok itp. Dzieci mogą również wzbogacić układankę o własnoręcznie wykonane elementy (np. dodatkowe pojazdy, zwierzęta, rośliny itp.). Materiał znakomicie nadaje się do zabaw doskonalących i badających operacje myślowe, takie jak: szeregowanie (np. uzupełnianie elementów od najmniejszych do największych, i odwrotnie), klasyfikowanie (np. rozdzielanie figur według kształtu, koloru, wielkości – tworzenie zbiorów figur o określonym kształcie, kolorze, wielkości). Materiał może być także wykorzystany przy wprowadzaniu i utrwalaniu liczb, figur geometrycznych, wielkości, kolorów, doskonali również analizę i syntezę wzrokową.

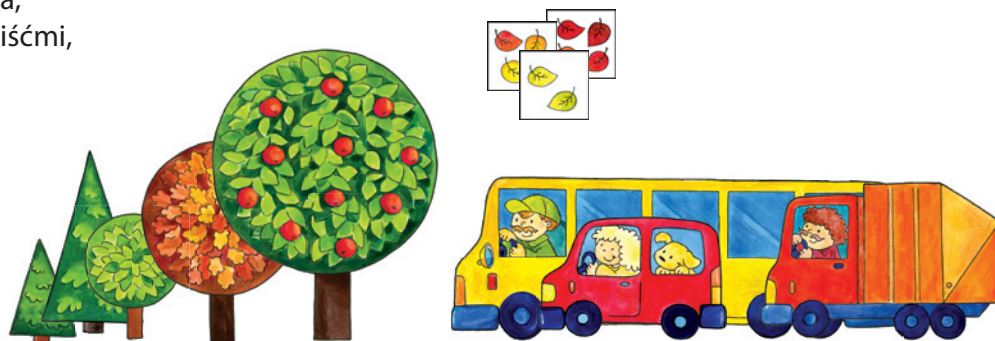
Przykładowe scenariusze zabaw

Scenariusz nr 1

Ćwiczona jest percepcja słuchowa i wzrokowa oraz pamięć. Zapoznanie z pojęciami porządkującymi przestrzeń od lewej do prawej, z wyrażeniami przyimkowymi, ze stopniowaniem przymiotników.

Potrzebne:

- wszystkie drzewa,
- trzy kwadraty z liśćmi,
- trzy pojazdy.

Dzięki tej zabawie ćwiczona jest percepcja słuchowa i wzrokowa oraz pamięć, zapoznujemy dzieci z pojęciami porządkującymi przestrzeń od lewej do prawej, z wyrażeniami przyimkowymi określającymi stosunki przestrzenne.

Wyobraź sobie drogę, przy której wzdłuż pobocza rosną drzewa. Ułóż je od najwyższego do najniższego, zaczynając od lewej strony. Pod najwyższym drzewem połóż najwięcej liści, a pod średnim (liściastych) połóż cztery liście. Tą drogą codziennie jeżdżą trzy pojazdy. Dzisiaj rano z prawej strony przejechał tędy autobus, potem samochód osobowy, a następnie śmieciarka.

Ustaw pojazdy w kolejności, w której przejeżdżały drogą.

Scenariusz nr 2

Potrzebne:

- najwyższy i najniższy blok,
- trzy drzewa liściaste,
- płot,
- kot,
- pies,
- słońce,
- dwie chmury.

Ćwiczona jest percepcja słuchowa i wzrokowa, pamięć oraz operacje myślowe. Zapoznanie z pojęciami porządkującymi przestrzeń od lewej do prawej, z wyrażeniami przyimkowymi, wyrazami szeregującymi oraz stopniowaniem przymiotników.

Z prawej strony bloku, w którym mieszkała Zosia, wybudowano niższy. Między nimi za płotem rosły dwa drzewa. Najniższe drzewo rosło z prawej strony wyższego bloku, a najwyższe z lewej strony niższego bloku. Średnie drzewo rosło także z prawej strony wyższego bloku.

Kiedy Zosia wracała wieczorem do domu, pod wyższym blokiem biegał pies, pod niższym stał kot, a nad prawym rogiem dachu najniższego bloku złociło się zachodzące słońce. Gdy bielutkie obłoczki przesłoniły słońce, wyższy blok stanął do góry nogami, nad jego drzwiami stanęły średnie i najwyższe drzewo. Niższy budynek stanął na prawym boku wyższego w taki sposób, że jego drzwi stykały się z oknem na najwyższym piętrze. Najniższe drzewo odwróciło się koroną w dół, a nad nim fruwały: kot i pies. Kiedy chmurki odsłoniły słońce, wszystko wróciło na swoje miejsce. Czy potrafisz to ułożyć? Jak myślisz, czy Zosia mówiła prawdę?

